

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عنوان:

لایه‌نشانی و مطالعه‌ی خواص ساختاری، الکتریکی، اپتیکی و الکتروکرومیک لایه‌های نازک نانوساختار اکسید و آنادیوم و اثر آلاینده‌ها (گوگرد و فلوئور) بر روی این خواص

ارائه شده جهت اخذ درجه دکتری در رشته فیزیک گرایش حالت جامد

نگارش:

بی بی مليحه موسوی

اساتید راهنما:

دکتر احمد کمپانی

دکتر ناصر شاه طهماسبی

استاد مشاور:

دکتر محمد مهدی باقری محققی

زمستان ۱۳۹۲

تشکر و قدردانی

سپاس بیکران خدایی را که بر بندگانش منت نهاد و از نعمت آموختن دانش بهره‌مند ساخت.
با سپاس و تشکر از پدر عزیزم، مادر صبور و فداکارم و خانواده مهربانم که همیشه حافظ،
پشتیبان، الهامبخش و راهنمای بندۀ در فراز و نشیب‌های زندگی بوده‌اند.

از همسر عزیزم که یار و راهنمای من بود، کمال تشکر و سپاسگزاری را دارم و همیشه خود را
مرهون لطف، مهربانی و محبت ایشان می‌دانم.

به رسم ادب بر خود لازم می‌دانم در ابتدا از خدمات استادی راهنمای گرامی‌ام جناب آقای دکتر احمد
کمپانی و جناب آقای دکتر ناصر شاه طهماسبی به لحاظ راهنمائیهای ذی‌قيمتی که عرضه داشتند کمال
تشکر و قدردانی را به‌جای آورم.

همچنین از استاد مشاور ارجمندم جناب آقای دکتر محمد مهدی باقری محققی که همواره از
راهنمایی‌ها و دانش ایشان بهره برده‌ام ممنون و سپاسگزارم.

از جناب آقای دکتر سید محمد روضاتی و جناب آقای دکتر محمود رضایی رکن آبادی که زحمت
داوری این رساله را به‌عهده داشتند و جناب آقای دکتر محمد بهدانی نماینده تحصیلات تکمیلی سپاس
گزارم.

از مدیریت محترم گروه فیزیک جناب آقای دکتر ایزدی و سایر استادی بزرگوار گروه فیزیک دانشگاه
فردوسی مشهد که در طول این سال‌ها از محضر ایشان کسب فیض کرده‌ام متشرک و سپاسگزارم.

از سرکار خانم عصمت مدار و تمامی دوستان عزیزم در مرکز علوم و فناوری نانو دانشگاه فردوسی،
آزمایشگاه مواد و الکتروسرامیک، آزمایشگاه مرکزی دانشگاه فردوسی، آزمایشگاه لایه نازک آنگستروم،
شیمی تجزیه دانشگاه فردوسی کمال تشکر را دارم.

از مساعدت و همکاری بی‌دریغ دوستان و همکاران عزیزم، خانم دکتر شکوفه طباطبایی، خانم دکتر
پروانه ایرانمنش، خانم سارا آل شیخ و آقایان حسین خرمی، مجتبی محمدی و آقای دکتر ایمان رضوی-
پناه کمال تشکر و قدردانی را دارم و آرزوی کامیابی و سعادت، که اگر کمک و همدلی این عزیزان همراه
راهنم نبود این پروژه به سرانجام نمی‌رسید.

چکیده

در این پژوهش لایه های نازک اکسید وانادیوم روی بستر شیشه با استفاده از روش اسپری پایرولیزیز با انتخاب پارامترهای متفاوت دمای بستر (300°C , 350°C , 400°C , 450°C , 500°C), غلظت محلول اولیه $0,1\text{ mol/lit}$, $0,2\text{ mol/lit}$ و آهنگ لایه نشانی ($1,0\text{ ml/min}$, $5,0\text{ ml/min}$, $7,0\text{ ml/min}$) رشد یافتند. مطالعه و بررسی اثر پارامترهای لایه نشانی روی خواص ساختاری لایه های نازک اکسید وانادیوم نشان داد که برای تشکیل فاز بتا-پنتاکسید وانادیوم با ساختار چارگوشی، بهترین دمای بستر دمای 450°C ، بهترین غلظت محلول اولیه $0,1\text{ mol/lit}$ و بهترین آهنگ لایه نشانی 5 ml/min است. مطالعه و بررسی کامل تر پارامترهای لایه نشانی بهینه نشان می دهد فاز آلفا-پنتاکسید وانادیوم در دمای بستر 450°C ، غلظت های بالاتر از $0,2\text{ mol/lit}$ و آهنگ اسپری 5 ml/min تشکیل می شود. مطالعه خواص اپتیکی نمونه ها نشان داد، گاف اپتیکی نمونه ها تغییر ناچیزی دارد و بیشترین عبور اپتیکی مربوط به نمونه تهیه شده در دمای 300°C و غلظت محلول اولیه $1,0\text{ mol/lit}$ و آهنگ 5 ml/min است. لایه تهیه شده با دمای 450°C و غلظت محلول اولیه $0,2\text{ mol/lit}$ و آهنگ اسپری 5 ml/min دارای الکتروکرومیسم یک مرحله ای و کمترین سطح چرخه ولتا مترا است. در حالی که نمونه با دمای بستر 450°C و غلظت $0,1\text{ mol/lit}$ و آهنگ اسپری 5 ml/min دارای بیشترین سطح چرخه ولتا مترا با الکتروکرومیسم دو مرحله ای است. مطالعه وابستگی دمایی مقاومت لایه ها نشان می دهد که نمونه تهیه شده در دمای بستر 450°C و غلظت $0,1\text{ mol/lit}$ و آهنگ اسپری 5 ml/min دارای کمترین دمای گذار از حالت نیمرسانا به رسانا (حدود 278°C) است.

اثر آلاینده های گوگرد و فلور نیز بر روی خواص فیزیکی پنتاکسید وانادیوم بررسی شد. برای این منظور نمونه های اکسید وانادیوم آلاییده با عناصر گوگرد و فلور روی بستر شیشه با استفاده از روش اسپری پایرولیزیز در دمای بستر 400°C , غلظت محلول اولیه $0,1\text{ mol/lit}$ و آهنگ لایه نشانی 5 ml/min با درصد های متفاوت تهیه شدند. حضور ناخالصی گوگرد در پنتاکسید وانادیوم سبب می شود که این لایه ها به سمت آمورف شدن میل کنند و همچنین باعث کوچک شدن اندازه نانوتسمه ها می شود. با افزایش ناخالصی S گاف اپتیکی، میزان عبور اپتیکی و مقاومت ویژه نمونه ها افزایش می یابد. این ناخالصی دمای گذار نیمرسانا / فلز را در پنتاکسید وانادیوم کاهش می دهد و همچنین سبب قوی تر شدن و نزدیک تر شدن دو قله اکسایش و کاهش می شود. ناخالصی فلور باعث کاهش بلورینگی در پنتاکسید وانادیوم می شود. همچنین نمونه های آلاییده دارای اندازه بلورک و نانوتسمه کوچک تری بوده که با افزایش در صد

ناخالصی فلور انداره آنها بزرگتر می‌شود. افزایش این ناخالصی سبب کاهش میزان عبور، گاف اپتیکی و مقاومت ویژه می‌شود. حضور فلور در پنتاکسید وانادیوم سبب افزایش دمای گذار نیمرسانا / رسانا می‌شود. تنها دمای گذار نمونه پنتاکسید وانادیوم با 262°C کمتر از نمونه پنتاکسیدوانادیوم خالص (278°C) است. این ناخالصی در V_2O_5 باعث قوی‌تر شدن قله‌های اکسایش و کاهش، برگشت-پذیری چرخه ولتاکتری و تسهیل ورود و خروج یون لیتیم بین لایه الکتروکرومیک و الکتروولیت می‌شود.

فهرست مطالب

فصل اول: معرفی اکسیدهای وانادیوم، بررسی ویژگی‌ها و کاربردها

۲	۱-۱ مقدمه
۴	۱-۲ اکسیدهای وانادیوم
۶	۱-۳ ویژگی‌های مختلف اکسیدهای وانادیوم
۶	۱-۳-۱ خواص الکتریکی
۷	۱-۳-۲ خاصیت الکتروکرومیک
۸	۱-۳-۳ مواد الکتروکرومیک
۹	۱-۲-۳-۱ اجزای اصلی یک سلول الکتروکرومیک
۱۱	۱-۲-۳-۲ پیکربندی قطعات الکتروکرومیک
۱۲	۱-۲-۳-۳ کاربرد مواد الکتروکرومیک
۱۳	۱-۴ خواص ترموکرومیک
۱۴	۱-۵ روش‌های تهیه اکسیدهای وانادیوم
۱۶	۱-۶ مراجع

فصل دوم: بررسی خواص لایه‌های پنتاکسید وانادیوم

۱۹	۱-۲ مقدمه
۱۹	۲-۱ پنتاکسیدوانادیوم (V_5O_2)
۲۰	۲-۲ خواص ساختاری پنتاکسیدوانادیوم
۲۳	۲-۴ خواص الکترونی پنتاکسیدوانادیوم
۲۵	۲-۵ مطالعه اثر پارامترهای موثر بر خواص فیزیکی لایه‌های اکسید وانادیوم
۲۵	۲-۵-۱ بررسی اثر غلظت محلول اولیه
۲۸	۲-۵-۲ اثر دمای بستر

۳۰.....	۲-۵-۳ اثر بازپخت روی خواص فیزیکی لایه‌های نازک پنتا اکسید وانادیوم
۳۲.....	۲-۶ کاربردهای پنتاکسید وانادیوم
۳۳.....	۲-۷ اثر آلاینده‌ها بر خواص پنتاکسید وانادیوم
۳۷.....	۲-۸ مراجع

فصل سوم: کارهای آزمایشگاهی

۴۱.....	۳-۱ مقدمه
۴۲.....	۳-۲ روش‌های ساخت لایه‌های نازک
۴۲.....	۳-۳ روش اسپری پایرولیزیز
۴۳.....	۳-۳-۱ جزئیات دستگاه اسپری پایرولیزیز
۴۴.....	۳-۳-۲ مزایای دیگر این روش
۴۵.....	۳-۳-۳ عوامل موثر بر فرایند اسپری پایرولیز
۴۶.....	۳-۴ ساخت لایه نازک اکسید وانادیوم به روش اسپری پایرولیزیز
۴۶.....	۳-۴-۱ آماده سازی محلول اسپری
۴۶.....	۳-۴-۲ مراحل تهیه لایه‌های اکسید وانادیوم بر اساس تغییر پارامترهای لایه نشانی
۴۶.....	۳-۴-۳-۱ آماده سازی بستر
۴۷.....	۳-۴-۳-۲ تهیه محلول های اسپری
۴۸.....	۳-۴-۳-۳ فرایند لایه نشانی
۴۸.....	۳-۴-۴-۲ بررسی اثر آهنگ اسپری، دمای بستر و غلظت محلول بر خواص لایه‌ها
۵۰.....	۳-۴-۳ روش تهیه و ساخت لایه‌های اکسید وانادیوم برای بررسی خواص الکتروکرومیک
۵۱.....	۳-۵-۳ فرایند تهیه لایه‌های نازک اکسید وانادیوم آلایش یافته با گوگرد
۵۱.....	۳-۶ فرایند تهیه لایه‌های نازک اکسید وانادیوم آلایش یافته با فلوئور
۵۲.....	۳-۷ الکترودگذاری لایه‌ها

۵۲	۸-۳ مشخصه‌یابی ساختاری
۵۲	۱-۸-۳ طیف پراش پرتو X (XRD)
۵۳	۲-۸-۳ میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM)
۵۳	۳-۸-۳ آنالیز ترکیب عنصری (EDX).
۵۴	۹-۳ مشخصه‌یابی الکتریکی
۵۴	۱-۹-۳ مقاومت ویژه
۵۴	۲-۹-۳ اثر هال
۵۵	۳-۹-۳ فوتورسانش لایه‌های نازک
۵۶	۱۰-۳ مشخصه‌یابی اپتیکی
۵۶	۱-۱۰-۳ طیف‌های عبور و بازتاب اپتیکی
۵۶	۲-۱۰-۳ ضریب جذب
۵۷	۳-۱۰-۳ گاف اپتیکی
۵۷	۱۱-۳ آنالیز ولتاومتری چرخه‌ای
۵۹	۱۱-۳ اجزا دستگاه در آنالیز ولتاومتری چرخه‌ای (CV)
۶۰	۱۲-۳ مراجع

فصل چهارم: نتایج مشخصه‌یابی و مطالعه لایه‌های نازک اکسید و انادیوم تهیه شده به روش

اسپری پایرولیزیز

۶۲	۴-۱ مقدمه
۶۲	۴-۲ بررسی تاثیر پارامترهای مختلف لایه نشانی بر روی خواص فیزیکی لایه‌های نازک اکسید و انادیوم تهیه شده بر روی بستر شیشه
۶۲	۴-۱-۲ مطالعات ساختاری

۶۲	۱-۱-۲-۴ آنالیز طیف‌های پراش پرتو X (XRD)
۶۹	۲-۲-۴ خواص الکتریکی
۷۱	۳-۲-۴ خواص اپتیکی
۷۱	۱-۳-۲-۴ جذب و عبور اپتیکی لایه‌ها
۷۵	۲-۳-۲-۴ گاف اپتیکی
۷۷	۳-۴ مطالعات ساختاری
۷۷	۱-۳-۴ پراش پرتو X (XRD)
۸۱	۲-۳-۴ نتایج مربوط به آنالیز میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM)
۸۳	۳-۳-۴ خواص الکتریکی: بستگی دمایی مقاومت
۸۴	۴-۳-۴ خواص اپتیکی
۸۴	۱-۴-۳-۴ جذب و عبور اپتیکی لایه‌ها
۸۶	۲-۴-۳-۴ گاف اپتیکی
۸۸	۴-۴ خواص الکتروکرومیک
۹۴	۵-۴ جمع بندی
۹۶	۶-۴ مراجع
فصل پنجم: بررسی اثر آلاینده‌های گوگرد و فلور بر خواص فیزیکی و الکتروشیمیایی پنتاکسید وانادیوم	
۹۹	۱-۵ مقدمه
۱۰۰	۲-۵ مطالعه نقش گوگرد در خواص فیزیکی V_2O_5
۱۰۰	۱-۲-۵ خواص ساختاری
۱۰۰	۱-۲-۵ پراش پرتو X
۱۰۲	۱-۲-۵ آنالیز ترکیب عنصری (EDX)
۱۰۳	۱-۲-۵ تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM)

۱۰۵	۲-۲-۵ خواص الکتریکی: مقاومت الکتریکی
۱۰۶	۳-۲-۵ خواص اپتیکی
۱۰۶	۱-۳-۲-۵ طیف عبوری و ضریب جذب اپتیکی
۱۰۷	۲-۳-۲-۵ گاف اپتیکی
۱۰۹	۴-۲-۵ پاسخ نوری
۱۱۰	۵-۲-۵ خواص الکتروشیمیایی
۱۱۲	۳-۵ مطالعه نقش فلور در خواص فیزیکی V_2O_5
۱۱۲	۱-۳-۵ خواص ساختاری
۱۱۲	۱-۱-۳-۵ پراش پرتوX
۱۱۴	۲-۱-۳-۵ آنالیز ترکیب عنصری (EDX)
۱۱۵	۳-۱-۳-۵ تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM)
۱۱۷	۲-۳-۵ خواص الکتریکی: مقاومت الکتریکی
۱۱۸	۳-۳-۵ خواص اپتیکی
۱۱۸	۱-۳-۳-۵ طیف عبوری و ضریب جذب اپتیکی
۱۱۹	۲-۳-۳-۵ گاف اپتیکی
۱۲۰	۴-۳-۵ خواص الکتروشیمیایی
۱۲۳	۴-۵ جمعبندی
۱۲۴	۵-۵ پیشنهادات
۱۲۶	۶-۵ مراجع
۱۲۸	پیوست: مقالات ارائه و چاپ شده در کنفرانس‌های داخلی و خارجی و مجلات بین‌المللی.

فصل اول:

معرفی اکسیدهای وانادیوم، بررسی
ویژگی‌ها و کاربردها

۱-۱ مقدمه

فلزات واسط بخارتر داشتن اوربیتال δ ناکامل خواص متنوع و جالبی بصورت عنصری و یا ترکیبی از خود نشان می دهند. یکی از ویژگی های جالب توجه فلزات واسط، حالت های اکسیدی متنوع آنهاست که می توانند به صورت اکسیدهای تک ظرفیتی و چند ظرفیتی باشند. بخارتر این تنوع شیمیایی، اکسیدهای فلزات واسط تحت اثر عامل های خارجی گوناگون از جمله رفتار گرمایی می توانند گذار ساختاری و شیمیایی از خود نشان دهند [۱]. به علاوه، این اکسیدها قابلیت تاثیر در فرایندهای اکسایش- کاهش را داشته و به عنوان کاتالیزور به کار می روند [۲]. اکسیدهای فلزات واسط به عنوان الکتروود در دستگاه الکتروشیمیایی و همچنین در صنعت الکترونیک به عنوان اکسیدهای رسانای شفاف یا لایه های نیمرسانای فعال کار برد دارند [۳].

در سال های اخیر اکسید وانادیوم به عنوان یک نیمرسانا، مخصوصاً به شکل لایه نازک، به علت گستره وسیع کاربردهای آن بسیار مورد توجه قرار گرفته است. از میان اکسیدهای متعدد وانادیوم، که نتیجه شرایط ساخت و حالت های اکسیدی متنوع وانادیوم هستند، دو ترکیب V_2O_5 و VO_2 به دلیل داشتن ویژگی های منحصر به فرد توجه زیادی را به خود جلب کرده اند. با تغییر دما در این اکسیدها گذار بین حالت فلزی و نیمرسانا رخ می دهد که نتیجه آن تغییر ناگهانی در خواص الکتریکی و اپتیکی آنها است. به عنوان مثال، مقاومت ویژه الکتریکی تک بلور VO_2 با تغییر دما از $0/1$ تا 68 درجه سانتیگراد، تا مرتبه 10^5 تغییر می کند که این دلیل استفاده از آن در حسگر^۱ های دمایی و قطعات کلیدزنی^۲ است. ساختار لایه ای، گاف انرژی اپتیکی پهن، پایداری گرمایی و شیمیایی نسبتاً بالا و خواص ترمومالکتریکی مناسب مشخصه هایی هستند که پنتاکسید وانادیوم را به کاندیدای خوبی برای ساخت قطعات میکروالکترونیکی، الکتروشیمیایی و الکترونیک نوری تبدیل می سازد [۴,۵]. V_2O_5 که یک اکسید اشباع شده با بالاترین حالت اکسیدی است در سیستم $O-V$ بیشترین پایداری و نیز خواص الکتروکرومیک قابل توجهی دارد. این ترکیب در دمای $257^{\circ}C$ دارای گذار برگشت پذیر نیمرسانا-فلز است. در هنگام گذار فاز، علاوه بر خواص الکترونیکی، خواص اپتیکی ماده نیز دچار تغییر می شود [۶]. خواص مختلف اکسیدهای وانادیوم و به ویژه پنتاکسید وانادیوم به تفصیل در این فصل و فصل دوم پایان نامه حاضر بیان شده اند.

امروزه نانوساختارهای پنتاکسید وانادیوم به علت خواص ساختاری، فیزیکی و واکنش پذیری شیمیایی و همچنین پتانسیل بالایی که از خود نشان می دهند به عنوان کاتالیزور، حسگر و قطعات الکتروکرومیک

¹ Sensor² Switching devices

مورد توجه ویژه‌ای قرار دارند. بیشتر مطالعات و تحقیقات بر روی لایه‌های نازک این ترکیبات انجام شده است [۶]. در بین روش‌های مختلفی که برای تهیه لایه‌های پنتاکسید وانادیوم مورد استفاده قرار می‌گیرند، روش اسپری پایرولیزیز که یک روش ساده و اقتصادی با امکان لایه‌نشانی اغلب مواد در سطحی وسیع است، کمتر به کار گرفته شده است. در این روش پارامترهای لایه‌نشانی می‌توانند تأثیر زیادی بر ویژگی‌های ساختاری، الکتریکی و اپتیکی نمونه‌ها داشته باشند. با بررسی‌های انجام شده این پارامترها کمتر مورد توجه قرار گرفته و ما در این پژوهه سعی کرده‌ایم اثر این پارامترها را بر خواص مختلف نمونه‌ها به‌طور سیستماتیک مطالعه و بررسی کنیم. لایه‌های تهیه شده مورد مطالعات ساختاری، الکتریکی، اپتیکی و به‌ویژه الکتروکرومیک قرار گرفتند. از میان اکسیدهای وانادیوم، پنتاکسید وانادیوم (V_2O_5) دارای فازهای گوناگون از جمله α و β است. با اینکه $V_2O_5 - \alpha$ از میان فازهای مختلف این ترکیب پایدارترین فاز است و بیشتر مطالعات پیرامون اکسیدهای وانادیوم بر آن متمرکز است مطالعات نظری و تجربی سال‌های اخیر نشان داده است که فاز بتای این ترکیب دارای رسانندگی بهتر نسبت به فاز آلفا است، از این رو انتظار می‌رود $V_2O_5 - \beta$ کاندیدای خوبی برای کاربردهای الکتروشیمیایی باشد [۸,۷]. در نتیجه در این تحقیق به مطالعه خواص ساختاری، فیزیکی، اپتیکی و الکتروشیمیایی این فاز می‌پردازیم. از آنجا که پنتاکسید وانادیوم به عنوان یک نیمرسانا خواص برجسته دیگری نیز دارد، انتظار می‌رود که با افزودن ناخالصی نوری مانند گوگرد خاصیت فوتورسانش آن (جذب نور و تولید زوج حامل‌ها و در نتیجه افزایش رسانش) بهبود یابد. از طرفی پیش‌بینی می‌شود که با افزودن آلاینده نوع دهنده مانند فلوئور و نشاندن آن به جای اکسیژن رسانندگی الکتریکی ترکیب V_2O_5 افزایش یابد. از آنجا که عواملی چون افزودن ناخالصی، تغییر میزان ناخالصی، ضخامت لایه، روش و شرایط لایه نشانی بر دمای گذار تأثیر می‌گذارد، پیش‌بینی می‌شود که با افزودن ناخالصی‌های مختلف دمای گذار ترکیب نیز دستخوش تغییر شود. بنابراین این پژوهش از دو بخش تجربی تشکیل شده است: پس از اینکه در فصل سوم مراحل تهیه لایه‌های نازک اکسید وانادیوم به روش اسپری پایرولیزیز^۱ و در شرایط لایه‌نشانی مختلف با هدف گزینش پارامترهای لایه‌نشانی بهینه بیان گردید، در فصل چهارم تأثیر پارامترهای لایه‌نشانی مختلف شامل دمای بستر، غلظت محلول اولیه و آهنگ اسپری بر خواص ساختاری، الکتریکی، اپتیکی و الکتروکرومیک لایه‌ها مطالعه شده است. نتایج مطالعه اثر آلاینده‌های گوگرد و فلوئور بر خواص فیزیکی و الکتروشیمیایی پنتاکسید وانادیوم در فصل پنجم ارائه شده است.

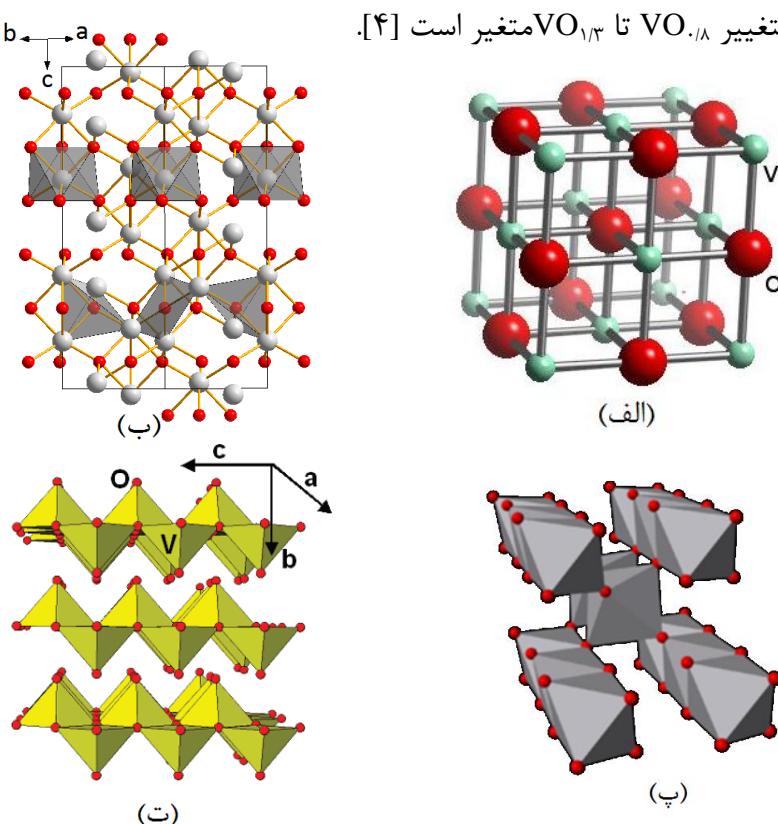
¹ Spray pyrolysis

۱-۲ اکسیدهای وانادیوم

نمودار فاز وانادیوم - اکسیدهای وانادیوم تکظرفیتی VO_2 , V_2O_3 , V_2O_5 , V_2O_6 با حالت های ظرفیت وانادیوم از V^{+2} تا V^{+5} است. علاوه بر اکسیدهای تکظرفیتی، تعدادی اکسید با ظرفیت ترکیبی شامل حالت های دواکسیدی نیز وجود دارند، از جمله V_6O_{13} (V^{+4} , V^{+5}) و یک تعداد از اکسیدهای بین VO_2 و V_2O_3 شامل V_7O_{15} , V_8O_{11} , V_6O_{13} که دارای ظرفیت های ترکیبی V^{+4} و V^{+3} هستند. این اکسیدهای چندظرفیتی که در نتیجه حضور تهی جاهای اکسیژن شکل می گیرند، را می توان با فرمول عمومی $\text{V}_n\text{O}_{(2n-1)}$ و $\text{V}_n\text{O}_{(2n+1)}$ با $2 \leq n \leq 9$ و فازهایی با فرمول $\text{V}_{1n}\text{O}_{(5n-9)}$ کرد. اکنون به شرح بیشتری در مورد اکسیدهای تکظرفیتی وانادیوم می پردازیم [۹].

اکسید وانادیوم با ظرفیت II: VO_2 یکی از اکسیدهای وانادیوم با ظرفیت $+2$ است که واکنش پذیر بوده و از نظر الکتریکی خنثی و به رنگ خاکستری براق است. ساختار آن مکعبی با گروه فضایی $\text{CF}8$ به هم ریخته (شکل ۱-۱ الف) و دارای پیوندهای فلزی $\text{V}-\text{V}$ ضعیف است. بر طبق نظریه نواری انرژی، VO_2 به علت داشتن نوار رسانش نیمه پر و عدم استقرار الکترون ها در اریتال های t_{2g} رسانای الکتریسیته است. VO_2 یک ترکیب با تناسب عنصری کامل است ولی ترکیب اکسید وانادیوم اغلب به صورت ترکیب های با

تناسب عنصری متغیر $\text{VO}_{0.18}$ تا $\text{VO}_{0.14}$ است [۴].

شکل ۱-۱ ساختار اکسید وانادیوم (الف) VO_2 (ب) VO_5 (ت) VO_6 (پ) VO_7

اکسید وانادیوم با ظرفیت III: تریاکسید وانادیوم V_2O_3 یکی دیگر از فازهای اکسید وانادیوم است که از کاهش V_2O_5 با هیدروژن و منواکسید کربن بدست می‌آید و بصورت پودری سیاه رنگ است. دارای ساختار تریگونال (شکل ۱-۱ ب) می‌باشد [۴]. این اکسید، آنتی فرومغناطیسی با دمای بحرانی K_{160} است. در این دما یک تغییر ناگهانی در رسانش از حالت فلزی به عایق اتفاق می‌افتد [۵].

اکسید وانادیوم با ظرفیت IV: تتراکسید وانادیوم VO_2 با نام دیگر دیاکسید وانادیوم یک ترکیب آمفوتریک است، به طوری که هم به عنوان اسید و هم به عنوان باز واکنش می‌دهد. در دمای اتاق VO_2 ساختار روتایل^۱ بهم ریخته (شکل ۱-۱ پ) دارد که در این ساختار کوتاهترین فاصله بین اتمی مربوط به جفت اتم‌های وانادیوم با پیوند فلزی است. روتایل دارای سلول واحد چارگوشی، با پارامترهای شبکه $a=4,585\text{\AA}$ و $c=2,953\text{\AA}$ است. ساختار این ترکیب در دمای $68^\circ C$ به یک روتایل منظم تبدیل می‌شود. چنانکه در ادامه بیان خواهد شد، این گذار با یک گذار فلز-نیمرسانا همراه است [۴].

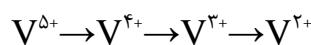
این اکسید می‌تواند یک شاتر نوری بسیار سریع عمل کند. گذار فاز ترموکرومیک بین فاز نیمرسانای شفاف و رسانای بازتابنده که در دمای $68^\circ C$ رخ می‌دهد، می‌تواند در زمانی کمتر از ۱۰۰ فمتو ثانیه اتفاق بیافتد. دیاکسید وانادیوم، به ویژه به صورت نانو بلوری در زمینه‌های مختلف از جمله شبشه‌گری، شاترهای نوری بسیار سریع، مدولاتورهای نوری، مدولاتورهای فروسرخ برای سیستم‌های هدایت موشکی، دوربین‌ها، ذخیره اطلاعات، کاربرد دارد [۱۰].

اکسید وانادیوم با ظرفیت V: پنتاکسید وانادیوم V_2O_5 که پایدارترین فاز وانادیوم است، یک ترکیب شیمیایی با ساختار راستگوشی با ثابت‌های شبکه $a=11,51\text{\AA}$, $b=3,559\text{\AA}$ و $c=4,371\text{\AA}$ می‌باشد. ساختار لایه‌ای این ترکیب در شکل ۱-۱ آورده شده است. در این ساختار اتم‌های اکسیژن (کره‌های کوچک) در بین لایه‌ها (به اصطلاح اکسیژن‌های وانادیل) هم‌دیگر را دفع می‌کنند. به دلیل ضعیف بودن برهمنکش‌های بین‌لایه‌ای، امکان داشتن تک لایه‌های مجزا از این ترکیب فراهم می‌آید. با توجه به اینکه مواد لایه‌ای خواص فیزیکی بسیار متفاوتی از مواد کپهای دارند، امکان تهیه V_2O_5 به صورت تک لایه یا لایه نازکی مت Shankل از تنها چند لایه اتمی، یکی از جالب‌توجه‌ترین خواص آن محسوب می‌شود [۱۱، ۱۲، ۱۳].

این ترکیب با گرمادهی به راحتی اکسیژن از دست می‌دهد. در ارتباط با این قابلیت، V_2O_5 برای چندین واکنش اکسایش هوایی مفید و به عنوان کاتالیزور به کار می‌رود. بیشترین کاربرد آن در تولید اسید سولفوریک از دیاکسید گوگرد است. این اکسید یک جامد زرد-قهوه ای سمی است که به علت

^۱ Rutile

وضعیت اکسایش بالای آن، هم اکسید آمفوتریک و هم یک عامل اکسید کننده است. برخلاف اغلب اکسیدهای فلزی، این ترکیب کمی در آب حل می شود که حاصل آن یک محلول اسیدی زرد کمرنگ است. همچنان، این اکسید به راحتی در محیط اسیدی به گونه های پایدار وانادیوم به یون وانادیل آبی^۱ کاهش می یابد. این تبدیل نشان دهنده خواص اکسایش-کاهش V_2O_5 است. V_2O_5 جامد با اسید اکسالیک، منواکسید کربن و دی اکسید گوگرد کاهش می یابد و حاصل وانادیوم IV است که جامد آبی تیره است. کاهش بیشتر آن با استفاده از هیدروژن یا CO بیشتر می تواند منجر به تولید محلوطنی از اکسیدهای V_2O_7 و V_4O_9 قبل از تولید V_2O_3 سیاه شود. کاهش ترکیب های وانادیوم در محلول اسیدی توسط آلیاژ Zn-Hg^۲، رنگ های جذابی را به وجود می آورد (شکل ۲-۱) [۱۱].

بنفس سبز آبی زرد

شکل ۲-۱ تغییر رنگ وانادیل در طول کاهش آن

۳-۱ ویژگی های مختلف اکسیدهای وانادیوم

۳-۱-۱ خواص الکتریکی

اکسیدهای وانادیوم خواص الکتریکی متفاوت از خود نشان می دهند. برخی از آنها از جمله V_2O_3 و V_7O_{13} مشخصه فلزی دارند، در حالیکه گروهی از اکسیدها از جمله V_2O_5 و V_2O_7 و V_4O_9 نیمرسانا هستند. علاوه بر این، برخی از اکسیدهای وانادیوم دستخوش یک گذار فاز برگشت پذیر فلز- نیمرسانا می شوند، که از میان آنها می توان از VO_2 و VO_{13} با دمای گذار به ترتیب 340 K و 150 K نام برد [۴]. گذار فلز به نیمرسانا در اکسیدهای وانادیوم با تغییری در ساختار بلوری آنها همراه است. برای مثال، با افزایش دما ضمن تغییر ساختار بلوری VO_2 از تکمیل به چارگوشی، پیوندهای فلزی شکسته می شوند و این باعث افزایش رسانش الکتریکی و گذار فاز از حالت نیمرسانا به فلز می شود [۱۴]. هنگام گذار فاز،

^۱ Blue Vanadyl

^۲ Zinc Amalgam

علاوه بر تغییر در خواص الکترونیکی، خواص اپتیکی ماده نیز دچار تغییر می‌شود که به این ترتیب می‌تواند دری را به کلیدزنی اپتیکی باز کند [۱۵].

۲-۳-۱ خاصیت الکتروکرومیک

خاصیت الکتروکرومیک، که در بعضی مواد مشاهده می‌شود، اساس این خاصیت اشی از اعمال ولتاژ به ماده‌ای با این ویژگی، باعث تغییر رنگ، تغییر شدت نور عبوری یا بازتابی از آن می‌شود. که این ناشی از یک واکنش اکسایش-کاهش است. به طور دقیق‌تر می‌توان گفت که مواد الکتروکرومیک جذب اپتیکی برگشت‌پذیری از خود نشان می‌دهند به طوری که این فرایند را می‌توان به صورت الکتروشیمیایی کنترل نمود.

مواد الکتروکرومیک و کاربردشان در قطعات نمایشگر پس از کشف پدیده الکتروکرومیسم در لایه‌های نازکی از اکسید تنگستن و تری اکسید مولیبدن توسط دب^۱ در سال ۱۹۶۹ مورد مطالعه قرار گرفتند [۱۶]. دب لایه‌های نازک WO_۳ را به عنوان مواد رنگزا معرفی نمود. هر چند که اولین قطعه الکتروکرومیکی که فرایند رنگینگی در آن به طور قابل قبولی به انجام رسید توسط فانن^۲ در سال ۱۹۷۵ ساخته شد. لذا سال‌های از ۱۹۶۶ تا ۱۹۷۵، دوره بسیار مهمی در توسعه و ساخت قطعات الکتروکرومیسم (ECD)^۳ اولیه بوده است. در ده سال بعد یعنی از ۱۹۷۶ تا ۱۹۸۵، به علت مشکلات عملی در ساخت این قطعات و عدم کفایتشان جهت استفاده‌های صنعتی یک وقفه‌ی نسبتاً طولانی در پیشرفت آن‌ها ایجاد شد. اما از اواخر دهه ۸۰ تاکنون رشد روزافزونی در مباحث نظری و صنعتی ساخت این قطعات به وجود آمده است، زیرا محققین توانستند با استفاده از ترکیبات جدید (متشكل از مواد آلی غیر آلی) و به کارگیری روش‌های نوین در ساخت قطعات الکتروکرومیک، پیشرفت‌های قابل ملاحظه‌ای کسب کنند. هم اکنون از این قطعات از جمله به عنوان نمایشگرهایی با قابلیت بالا، پنجره‌های هوشمند و آینه‌های الکتروکرومیک استفاده می‌شود. اجزای اصلی یک سیستم الکتروکرومیک عبارتند از الکترود فعال، الکترود مخالف و الکتروولیت. چنانکه در ادامه بیشتر توضیح داده خواهد شد، الکترود فعال همان ماده الکتروکروم اصلی است که تغییر رنگ در آن روی می‌دهد. الکتروولیت محیطی است رسانا برای یون‌ها و الکترود مخالف نیز برای کامل شدن سیستم جهت فعل و انفعالات شیمیایی تعییه شده است که این از جنس یک ماده الکتروکرومیک ضعیف‌تر است [۱۷].

^۱ Deb

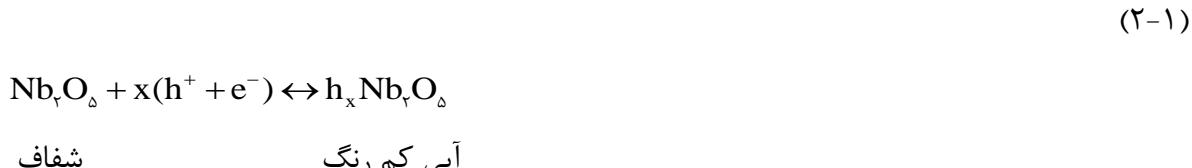
^۲ Faughnan

^۳ Electrochromic Devices

۱-۲-۳ مواد الکتروکرومیک

موادی که برای ساخت قطعات الکتروکرومیک استفاده می‌شود به دو گروه دسته‌بندی می‌شوند: مواد آلی و مواد غیرآلی. مواد آلی (برای مثال پلیمرها که کاربرد بیشتری در قطعات الکتروکرومیک دارند)، بیشتر به عنوان الکتروولیت و اجزای جانبی مورد استفاده قرار می‌گیرند. البته بعضی مواد آلی به عنوان ماده رنگ‌زا نیز به کار گرفته شده‌اند. گروه دیگر، مواد غیرآلی هستند که مهم‌ترین آنها عبارتند از اکسیدهای فلزی تنگستن و وانادیوم. این مواد به دو دسته مواد الکتروکرومیک کاتدی و آندی تقسیم می‌شود، که در ادامه توضیح داده می‌شود.

مواد الکتروکرومیک کاتدی: به آن دسته از مواد که در اثر فرایند احیا (کاهش) در الکترود منفی، رنگی می‌شوند مواد الکتروکرومیک کاتدی گفته می‌شود. به زبان ساده، الکتروکرومیک کاتدی ماده‌ای است که تحت ورود بار، رنگی می‌شود. اکسیدهای V, Ti, Nb, Mo, Ta, W که متعلق به گروه VI-B جدول تناوبی هستند نوعاً الکتروکرومیک کاتدی هستند. چند واکنش نوعی از نوع کاتدی در زیر آمده است که در واکنش‌های زیر h^+ می‌تواند کاتیون‌هایی از قبیل Na^+, Ag^+, H^+ و Li^+ باشد:

مواد الکتروکرومیک آندی: ترکیباتی هستند که در اثر اکسایش در الکترود مثبت، رنگی می‌شوند. به بیان روشن‌تر، مواد الکتروکرومیک آندی با خروج بار رنگی می‌شوند. تجربه نشان می‌دهد، اکسیدهای V, Ce, Co, Fe, Rh, Ir, Rb, Ni, Mn از جمله مواد الکتروکرومیک آندی هستند [۱۸]. آپله در ترکیب پنتاکسید وانادیوم، که ترکیب مورد مطالعه در این تحقیق است، رخ می‌دهد به عنوان مثالی از واکنش‌های الکتروکرومیک‌های آندی در زیر آمده است

که M^+ معمولاً Li^+ است. چون لایه نازک V_2O_5 به سرعت در اسید رقیق حل می‌شود معمولاً الکتروولیت‌های مختلفی از قبیل آب مقطر، $LiCl$ در متانول غیر آبدار یا کربنات پروپیلن $LiClO_4$ مورد استفاده قرار می‌گیرند.

برای لایه‌های تهیه شده به روش تبخیر، رنگی که توسط جریان الکتریکی با نفوذ کم یون‌های M^+ ایجاد می‌شود، آبی مایل به سبز است، در حالی که با درصد نفوذ بالاتر، رنگ آبی تیره مایل به سیاه به خود می‌گیرد و بالاخره اگر لایه با روش کندوپاش تهیه شود تغییر رنگ از ارغوانی به خاکستری انجام می‌پذیرد.

کاهش این لایه‌ها موجب تغییرات زیادی در طیف جذبی می‌شود، رنگ زرد کاملاً از بین رفته و یک نوار پهن ولی نسبتاً ضعیف در نزدیکی ناحیه IR که مرکزیت آن در 1100 nm است ایجاد می‌شود. هم‌چنین، لبه نوار اپتیکی حتی با درصد نفوذ پایین‌تر به سمت انرژی‌های بالاتر جابجا می‌شود [۱۷].

۲-۳-۱ اجزای اصلی یک سلول الکتروکرومیک

در حالت کلی، یک سلول الکتروشیمیایی حداقل از دو الکترود، که هر کدام در یک حالت مثبت و منفی است تشکیل می‌شود. این دو حالت تنها در حضور یک پتانسیل اعمال شده به الکترود به حالت تعادل می‌رسند. اگر این پتانسیل اعمال شده به الکترودی که در تماس با هر دو حالت اکسایش-کاهش است با پتانسیل تعادل متفاوت باشد، آنگاه یکی از دو واکنش الکترون‌گیری (کاهش):

یا الکترون‌دهی (اکسایش، بر عکس واکنش بالا) صورت می‌گیرد. O و R زوج حالت‌های اکسایش-کاهش هستند و پتانسیل الکترود در تماس و در تعادل با دو حالت اکسایش-کاهش E است. دو حالت اکسیداسیون O و R می‌توانند جامد، مایع یا گاز باشند.

در اینجا، اجزای اصلی یک سیستم الکتروکرومیک توضیح داده می‌شوند.

الکترود فعال: الکترود فعال در یک سلول الکتروکرومیک همان الکتروکروم اصلی است که تغییر رنگ را، در این الکترود می‌توان مشاهده کرد. جنس این الکترود معمولاً از یک ماده الکتروکرومیک قوی (قوی از این جهت که تغییر رنگ آن شدید و کاملاً محسوس باشد) انتخاب می‌شود. اکسید تنگستن به عنوان شناخته شده ترین و پرکاربردترین ماده الکتروکرومیک می‌تواند انتخاب خوبی برای الکترود فعال در یک قطعه الکتروکرومیک باشد. البته مواد مختلف خواص متفاوتی دارند و با توجه به نیاز می‌توان از مواد دیگر

چه آلی و یا غیر آلی به عنوان الکترود فعال استفاده نمود. گاهی ترکیب چند ماده را می‌توان به عنوان الکتروکروم اصلی به کار برد. برگشت‌پذیری الکتروشیمیایی از خواص اساسی این الکترودها هستند. بسته‌تری که معمولاً به عنوان الکترود شفاف اپتیکی^۱ (OTE) به کار می‌رود اکسید ایندیم قلع^۲ (ITO) است که به صورت لایه نازک بر روی بستر شیشه نشانده می‌شود. ضخامت لایه ITO در حدود $3\text{ }\mu\text{m}$ است. قابل توجه است که ضخامت و رسانندگی دقیق لایه ITO بر زمان پاسخ قطعه الکتروکرومیک تاثیر می‌گذارد [۱۷]. البته در تحقیق حاضر، از لایه‌های اکسید فلور قلع^۳ (FTO) به عنوان بستر استفاده شد که در فصل سوم توضیح داده می‌شود.

الکترود مخالف: همان‌طور که گفته شد یکی از اجزای اصلی یک سلول الکتروکرومیک، الکترود مخالف است. این الکترود از لحاظ الکتروشیمیایی در مقابل الکترود فعال قرار می‌گیرد. الکترود مخالف در یک سیستم الکتروکرومیک باید برگشت‌پذیری الکتروشیمیایی و رسانش چندگانه خوبی داشته باشد و فقط به عنوان گیرنده یا دهنده ساده الکترون نباشد. صفحات پلاتین و الکترودهای شفاف مثل لایه‌های ITO نیاز را برآورده می‌کنند. همچنین مخلوط تری‌اکسید تنگستن با یک ماده رسانای الکتریکی مثل کربن شرایط خوبی را به عنوان یک الکترود مخالف دارد.

الکترولیت: الکترولیت‌ها موادی هستند که محیط رابرای انتقال یون‌ها فراهم می‌کنند. این مواد می‌توانند جامد و مایع باشند. لایه‌های الکترولیت جامد در یک قطعه الکتروکرومیک جامد، هم به عنوان رسانای یونی بین الکترودها و هم به عنوان چشمکه و چاهک برای یون‌های متحرک در میان فصل مشترک الکترولیت-الکتروکروم در طی عبور الکترون، رفتار می‌کند. برای ECD های با الکترولیت مایع نیز وجود حامل‌های یون در ناحیه بین الکترودی ضروری است. تمام نمک‌های غیر فعالی که خواص زیر را داشته باشند، برای این منظور مناسب‌اند:

- ۱ - باید در یک حلal به خوبی یونیزه شود
- ۲ - نباید ماده الکتروکروم در آن تهنشین شود (به جز مواردی که نیاز به این کار باشد)
- ۳ - در مقابل نور کافت^۴ پایدار باشد

نکته‌ای که در مورد انتخاب الکترولیت‌های جامد و مایع، بسیار اهمیت دارد این است که الکترولیت با توجه به الکتروکروم موجود در قطعه الکتروکرومیک بایستی انتخاب گردد.

¹ Optical transparent electrod

² Indium thin oxide

³ Flurin tin oxide

⁴ Photolysis

تجزیه شیمیایی بر اثر نیروی تابشی